

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEMREPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **MgA. P. Š.**, zast. Mgr. Jiřím Slavíkem, advokátem se sídlem Zborovská 49, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy,** se sídlem nábř. L. Svobody 12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 1. 2010, č. j. 9 Ca 434/2009 - 32,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobci se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 26. 6. 2008, č. j. 500/2008-160-SPR/3, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravně správních agend, ze dne 7. 1. 2008, č. j. S-MHMP 449203/2007, jímž správní orgán prvního stupně zamítl jako neodůvodněné námitky žalobce a zároveň potvrdil provedený záznam 12 bodů v registru řidičů u žalobce ke dni 11. 10. 2007.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, v níž namítal, že příslušný správní orgán je povinen před provedením záznamu bodů v registru řidičů zkoumat naplnění zákonných podmínek pro záznam, kterými je (1) pravomocné uložení sankce za přestupek nebo trestný čin, a to (2) za jednání zařazené do bodového hodnocení. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny kumulativně. Podle názoru žalobce tedy právě splnění uvedených podmínek musí být předmětem přezkumu záznamu bodů v řízení o námitkách.

V této souvislosti žalobce zdůraznil, že ve svých námitkách proti provedení záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů zpochybnil právě to, že v daném

případě byly zákonné podmínky pro provedení záznamu do registru řidičů splněny. Namítal totiž, že si není vědom toho, že by oznámené přestupky ze dne 19. 9. 2006 a ze dne 22. 11. 2006 spáchal. Tímto tvrzením žalobce zpochybnil, že řízení o těchto přestupcích bylo vůbec vedeno. Správní orgán prvního stupně tedy měl na základě podaných námitek přezkoumat, zda zákonné podmínky pro provedený záznam v registru řidičů byly splněny, tj. zda vskutku existovalo pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za jednání zařazené do bodového hodnocení. To se však nestalo, když správní orgán prvního stupně námitky žalobce posoudil jak nedůvodné, a to s obecným odůvodněním, že v námitkovém řízení nelze přezkoumávat konkrétní okolnosti spáchání přestupku. S těmito závěry správního orgánu prvního stupně se pak v žalobou napadeném rozhodnutí ztotožnil i žalovaný.

Městský soud žalobou napadené rozhodnutí rozsudkem ze dne 22. 1. 2010, č. j. 9 Ca 434/2009 - 32, pro vady řízení zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

Z odůvodnění uvedeného rozsudku vyplývá, že městský soud přisvědčil názoru žalovaného, že v řízení o námitkách podle § 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), není správní orgán příslušný k vedení registru řidičů oprávněn jakýmkoliv způsobem přezkoumávat rozhodnutí o přestupku z hlediska zákonnosti, věcné či formální správnosti, stejně jako řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, přičemž městský soud odkázal i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, dostupný na www.nssoud.cz, z něhož plyne, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání.

Městský soud dal nicméně za pravdu žalobci v tom, že v daném případě si měl správní orgán prvního stupně v rámci přezkumu, zda pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad, opatřit další podklady nad rámec podkladů uvedených v § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2008, a to konkrétně příslušné pokutové bloky. Podle městského soudu totiž oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení nemohla být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad, když pravdivost těchto oznámení žalobce v námitkovém řízení zpochybnil. Dle názoru soudu bylo v takovém případě nezbytné doplnit dokazování o prvotní doklady autoritativně určující, že žalobce konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který byl sankcionován.

Městský soud tedy uzavřel, že správní orgány obou stupňů pochybily, jestliže se v námitkovém řízení blíže nezabývaly tím, zda žalobci byly v namítaných případech skutečně uloženy pokuty v blokovém řízení za konkrétní jednání zařazená do bodového hodnocení, a vycházely pouze z obsahu jednotlivých oznámení Policie ČR, ačkoliv žalobce právě skutečnosti uváděné v těchto oznámeních zpochybňoval. Dle názoru soudu námitky uplatněné žalobcem tak de facto zůstaly věcně neposouzeny. Z rozhodnutí

žalovaného pak nelze zjistit, zda a jakým způsobem žalovaný provedl přezkum záznamu bodů vloženého na základě oznámení policie o uložení pokut žalobci v blokovém řízení.

Žalovaný („stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností, kterou opřel o kasační důvody podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“); stěžovatel tedy namítá nezákonnost napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Podle názoru stěžovatele městský soud v napadeném rozsudku nesprávně interpretoval ustanovení § 123f zákona o silničním provozu, když rozšiřujícím výkladem, který nemá oporu v zákoně, dovodil povinnost správních orgánů příslušných vést registr řidičů přezkoumávat v řízení o námitkách nejen soulad provedeného záznamu se zákonnými podklady, ale také správnost těchto podkladů.

Konkrétně stěžovatel namítá, že předmětem řízení o námitkách je pouze posouzení, zda bylo bodové hodnocení na základě zákonných podkladů zaznamenáno v registru řidičů správně. Takovými podklady jsou pak mimo jiné také oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení (srov. § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2008). Příslušný správní orgán ovšem v námitkovém řízení není oprávněn dále zkoumat došlá oznámení policie, případně obecní policie, protože není nadán zákonnou pravomocí přezkoumávat pravomocná rozhodnutí. Takový závěr dle stěžovatele ostatně vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, na který v napadeném rozsudku poukázal samotný městský soud, v němž Nejvyšší správní soud zdůraznil, že správní orgán v řízení o námitkách zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánu veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je.

K tomu považuje stěžovatel za nutné doplnit, že při přezkumu správnosti záznamu může příslušný správní orgán vycházet pouze z těch podkladů, které má na základě platné právní úpravy k dispozici, tj. z podkladů, které mu sloužily pro provedení záznamu. Je třeba si totiž uvědomit, že smyslem řízení o námitkách není posuzování správnosti či zákonnosti činnosti jiných orgánů, jako Policie ČR, obecní policie či dokonce soudu, ale toliko správnost záznamu bodů evidenčním správním orgánem, tedy to, zda evidenčním orgánem provedený záznam skutečně odpovídá podkladům, které tento správní orgán měl a nadále má k dispozici.

Z ustanovení § 123f zákona o silničním provozu s přihlédnutím k ustanovením § 123b odst. 1 téhož zákona, jež upravují podklady pro záznam bodů, podle názoru stěžovatele rozhodně nevyplývá, že by si správní orgán prvního stupně měl po podaných námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů následně vyžadovat v případech, kdy podkladem pro záznam bodů je výhradně oznámení příslušného orgánu, též předmětná rozhodnutí či jako v daném případě pokutové bloky. Stěžovatel se dokonce domnívá, že tento správní orgán nemá pro vyžadování takových podkladů dostatečnou oporu v platné právní úpravě a pokud by dožadovaný subjekt (v daném případě útvar Policie ČR) odmítl

pokutové bloky doložit, byl by správní orgán při přijetí výkladu uplatňovaného městským soudem postaven do „patové situace“, neboť by ve věci nemohl rozhodnout pro nedostatek podkladů, ale současně by nebyl schopen si tyto podklady opatřit.

Při posuzování předmětné právní otázky je podle názoru stěžovatele třeba zabývat se také smyslem ustanovení, jež upravují možnost uplatnit námitky proti záznamu bodů v registru řidičů. Z toho, že body jsou zaznamenávány vždy na základě pravomocně rozhodnuté věci, lze dovozovat, že se má jednat o relativně zjednodušené řízení, jehož předmětem je toliko posouzení, zda při samotném provedení záznamu nedošlo k chybě. To lze posoudit relativně rychle a neformálně při porovnání provedeného záznamu s podkladem pro tento záznam a s odpovídající položkou přílohy k zákonu o silničním provozu.

Pokud by příslušné správní orgány měly v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu postupovat způsobem, který ve svém rozsudku popsal městský soud, znamenalo by to zcela nepochybně podstatné zkomplikování tohoto řízení, jehož smyslem je pouze prověření správnosti neformálních evidenčních úkonů. V důsledku by to znamenalo jednak výrazné zvýšení nároků na kapacity takových správních orgánů a zcela nepochybně také prodloužení projednávání těchto věcí. To je ovšem dle stěžovatele zcela nežádoucí z hlediska smyslu institutu bodového hodnocení, jehož cílem je primárně odrazovat řidiče motorových vozidel od opakovaného porušování předpisů upravujících pravidla provozu na pozemních komunikacích, případně vyloučit nedisciplinovaného řidiče z provozu na pozemních komunikacích. Aby však takový následek mohl mít odpovídající efekt, je třeba, aby nastal co nejdříve po dosažení zákonem stanoveného počtu bodů.

Nad rámec uvedeného stěžovatel podotýká, že, jak již poukazoval v žalobou napadeném rozhodnutí, směřovaly námitky žalobce svým obsahem nikoli proti záznamu bodů, ale přímo proti jednotlivým blokovým pokutám.

Konečně stěžovatel také uvádí, že žalobce byl dne 7. 1. 2008 seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí o námitkách, přičemž vyjádřil své srozumění s podklady pro záznam a na svých námitkách již dále, alespoň před správním orgánem prvního stupně, netrval.

Žalobce se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného rozsudku (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.), a jedná za něho pověřený zaměstnanec s odpovídajícím právnickým vzděláním (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud dále přistoupil k posouzení kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami,

k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

V daném případě je tedy sporný možný rozsah přezkumu záznamu v registru řidičů prováděný příslušným správním orgánem v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu.

Jak vyplývá ze správního spisu, v projednávané věci měl žalobce v registru řidičů zaznamenáno celkem pět přestupků, které měly být spáchány jednáním zařazeným do bodového hodnocení. Všechny přestupky měly být projednány v blokovém řízení a body byly do registru zaznamenány na základě oznámení Policie ČR o uložení pokut v blokovém řízení. Námitky žalobce ze dne 1. 11. 2007 se týkaly tří z těchto pěti oznámených přestupků. U přestupku ze dne 19. 9. 2006 žalobce namítal, že si spáchání přestupku není vůbec vědom, u přestupku ze dne 11. 10. 2007 tvrdil, že přestupek nebyl spáchán jednáním zařazeným do bodového hodnocení a u přestupku ze dne 22. 11. 2006 namítal obě tyto skutečnosti současně.

Podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2008, platilo, že řidiči motorového vozidla, kterému byla za jednání zařazené do bodového hodnocení pravomocně uložena sankce za přestupek nebo trest za trestný čin, zaznamená příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů stanovený počet bodů ke dni uložení pokuty v blokovém řízení nebo nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek nebo trestu za trestný čin. Záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo doručeno

a) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, které nabylo právní moci, nebo kdy obdržel od obecního úřadu obce s rozšířenou působností, který projednal přestupek, oznámení o nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení,

b) oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení,

c) oznámení soudu o nabytí právní moci rozsudku, kterým byl uložen trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do tohoto hodnocení,

d) rozhodnutí orgánu příslušného k projednání přestupku podle jiného zákona než zákona o přestupcích.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu pak platí, že shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu

stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu platí, že shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Rozsah řízení o námitkách upraveného v § 123f zákona o silničním provozu vymezil zdejší soud již v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, na který již v kasační stížností napadeném rozsudku poukázal městský soud a jehož se zároveň v kasační stížnosti dovolává též stěžovatel. V tomto rozsudku vyslovil Nejvyšší správní soud následující závěr: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).*“

Městský soud pak v kasační stížností napadeném rozsudku na citovaný právní názor navázal, když zdůraznil, že v rámci přezkumu, zda existuje způsobilý podklad pro konkrétní záznam v registru řidičů, je správní orgán rozhodující v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu povinen obstarat si prvotní doklady autoritativně určující, že dotčený řidič vskutku konkrétním jednáním spáchal přestupek, za který byl sankcionován. Takovým podkladem ovšem dle městského soudu rozhodně není oznámení policie nebo obecní policie o uložení pokuty v blokovém řízení za jednání zařazené do bodového hodnocení podle § 123b odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Jedná se totiž pouze o oznámení, jímž orgán policie informuje orgán příslušný k vedení registru řidičů o blokovém řízení a jeho výsledku. Obdobný závěr pak městský soud vztáhl též na oznámení úřadu obce s rozšířenou působností o nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, spáchaný jednáním zařazeným do bodového hodnocení podle § 123b odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a na oznámení soudu o nabytí právní moci rozsudku, kterým byl uložen trest za trestný čin, spáchaný jednáním zařazeným do tohoto hodnocení podle § 123b odst. 1 písm. c) téhož zákona.

Městský soud dále v návaznosti na uvedené zdůraznil, že nikterak nezpochybňuje povinnost správního orgánu příslušného k vedení registru řidičů provést po obdržení zmiňovaných podkladů záznam bodu do registru, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly tyto podklady doručeny. Taková povinnost je tomuto správnímu orgánu jednoznačně uložena v § 123b odst. 1 písm. a) až d) zákona o silničním provozu. Nicméně v případě, kdy dotčený řidič v námitkovém řízení popírá pravdivost obsahu těchto podkladů (např. namítá, že přestupek nebo trestný čin uvedený v oznámení vůbec nespáchal, nebo že jej nespáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, že mu za

přestupek nebo trestný čin nebyla uložena sankce, nebo že příslušné rozhodnutí dosud není pravomocné), nemůže správní orgán rozhodující o námitkách provedení záznamu bodů přezkoumávat toliko na základě těchto podkladů (oznámení). V případě takových námitek tedy bude nezbytné doplnit dokazování o prvotní doklady autoritativně určující, že konkrétní osoba konkrétním jednáním spáchala přestupek či trestný čin, za který byla pravomocně sankcionována (tj. rozhodnutí o přestupku, rozsudek soudu, doklady o projednání přestupku uložením pokuty v blokovém řízení). Vyžádání si těchto dokladů pak dle městského soudu nijak není v rozporu s tím, že v řízení o námitkách nelze přezkoumávat pravomocná rozhodnutí. Orgán příslušný vést registr řidičů nepodrobí rozhodnutí, blokovou pokutu či jim předcházející řízení přezkumu v procesním slova smyslu, ale pouze ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě.

S tímto právním názorem městského soudu se Nejvyšší správní soud plně ztotožňuje, přičemž poukazuje na to, že jde o právní názor souladný s dosavadní judikaturou zdejšího soudu. V již zmiňovaném rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, Nejvyšší správní soud výslovně uvedl, že v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů bude zejména možno uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v uvedené věci bylo povinností správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu zabývat se námitkami stěžovatele ohledně jeho tvrzení, že se přestupku, který mu byl přičítán, nedopustil. Konkrétně Nejvyšší správní soud uvedl: *„Předložený spisový materiál správního orgánu neobsahuje žádné důkazy svědčící pro konstatování, že se stěžovatel dopustil dne 19. 6. 2008 přestupku, který byl projednán v blokovém řízení a za který mu byla uložena pokuta. Tvrdil-li stěžovatel, že v daném případě žádný přestupek nespáchal, bylo na místě, aby si žalovaný vyžádal příslušný pokutový blok (jeho část A, která zůstává správnímu orgánu), z něhož by bylo lze zjistit, zda stěžovatel svým podpisem stvrdil souhlas s blokovým řízením i s uloženou pokutou, tedy zda blokové řízení proběhlo. Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“*

V posuzované věci je ze správního spisu zřejmé, že žalobce svými námitkami zpochybnil, že mu skutečně byly uděleny v blokovém řízení sankce za přestupky spáchané konkrétním jednáním, jež byly podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Nelze tedy přisvědčit stěžovateli, že by námitky žalobce svým obsahem směřovaly k tomu, že mu byly blokové pokuty uloženy v rozporu se zákonem, žalobce zpochybňoval samotné

projednání daných přestupků v blokovém řízení. Ve světle výše uvedené judikatury je tedy třeba uzavřít, že žalobcem uplatněné námitky jsou v řízení dle § 123f zákona o silničním provozu relevantní a stěžovatel byl povinen je náležitě posoudit.

Tvrdil-li pak žalobce, že přestupky ze dne 19. 9. 2006 a ze dne 22. 11. 2006 uvedené v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení s ním nebyly v blokovém řízení vůbec projednány, případně že některé z příslušných přestupků spáchal jiným jednáním, nežli je v příslušném oznámení Policie ČR uvedeno, pokládá Nejvyšší správní soud stejně jako městský soud za nepřípustné, aby správní orgán posuzující důvodnost žalobcových námitek opřel svůj závěr o správnosti provedeného záznamu bodů v registru řidičů pouze o tato oznámení. Jak již ve svém rozsudku zdůraznil městský soud, měly být jako podklad pro posouzení důvodnosti uplatněných námitek od Policie ČR vyžádány prvotní doklady prokazující projednání konkrétních přestupků se žalobcem v blokovém řízení, tj. pokutové bloky dle čísel uvedených v oznámení. Pravomoc správního orgánu příslušného k rozhodnutí o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu vyžádat si tyto doklady od příslušných orgánů (zde od Policie ČR) je založena právě v § 123f zákona o silničním provozu, jenž upravuje řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů, neboť účelem řízení je přezkoumat, zda záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem, tedy mimo jiné na základě způsobilého podkladu pro záznam, kterým je pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu nebo doklad o projednání přestupku v blokovém řízení ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že pokud stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že žalobce po té, co byl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí o námitkách, vyjádřil své srozumění s podklady pro provedený záznam bodů v registru řidičů a na svých námitkách již dále netrval, není takové tvrzení pravdivé. V protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí o námitkách ze dne 7. 1. 2008, č. j. S-MHMP 449203/2007, jenž je součástí spisu, sice žalobce uvádí, že se s příslušnými podklady seznámil a že je bere na vědomí, nicméně z protokolu nijak nevyplývá, že by žalobce již nadále netrval na projednání svých námitek proti provedení záznamu bodů v registru řidičů ze dne 1. 11. 2007.

Nejvyšší správní soud tedy neshledal kasační stížnost důvodnou, a proto ji v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v tomto řízení úspěch, ovšem úspěšnému žalobci náhrada nákladů nebyla přiznána, neboť mu v tomto kasačním řízení podle obsahu soudního spisu žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. listopadu 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu